



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Diversa de hominum quorundam Nativitatibus judicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ferunt & prodiderunt, illud imprimis quod Mars & Iupiter in tertia domo sibi occurrentes, defectionem ipsius significant. Saturnus quidem & Iupiter magna producat ingenia, sed vaga atque errabunda. Mercurius & Venus eloquentes faciunt & disertos, sed eosdem mendaces, Mars & Mercurius in Scorpionis signo occurrentes, homines ad decipiendum aptos, & in defendendis erroribus insignes sophistas. Mars, Mercurius & Luna, nullo alio interposito, promptos, acutos & subiles, sed vastos & versipelles. Et sicut Mars & Venus libidinem mirifice incendunt, etiam quando iidem in Capricorni signo, Mercurio ibidem existente, congregiuntur: sic Mars & Iupiter in Scorpione sibi occurrentes, conscientiam vehementer perturbant & irrequietam faciunt, uti Lutherus accidit, quem fidem abnegaturum, & nefarium veræ religioni bellum illaturum, iidem Planetæ demonstrarunt. Quod si duo hi Planetæ, Iupiter & Mars, in Libra aut Aquario constituti, & Luna in Geminis aut Libra fuissent oppositi cælestium is siderum positus ingenium producturus fuerat omnibus dotibus perfectum, & ad omnium rerum capiendam notitiam habile & accommodatum. Hic verò est contrario omnia significant animam dubiosum, vagabundum, & schismaticum: quod idem in Philippi Melanchthonis qui Lutheri quidem fuit discipulus, sed novam postea sectam eudit, genitum fuit observatum.

IV. Nec verò inania hæc sunt ocioforum hominum figmenta; sed experientia optima rerum magistra, & vera iudicij norma, ab astris quæ natiuitati nostræ præsent, non solum qualis vitæ nostræ futurus sit exitus, verum etiam nascentium tam virtutes quam vitia significari, demonstravit. Hanc confessionem, vel ab inuitis ipse euentus extorquet: nec rationes quæ forte contra allegari possent, experientiam falsitatis convincere possunt. Sic Astrologi, Ciceronis c. xxv. annis ante natum Salvatorem, v. sextilis vii. hora, lvi. minutis ante meridiem nati schema describentes, in horoscopo eius Mercurium & Venerem in secunda Virginis facie annotarunt: unde de admirabili summi huius Oratoris eloquentia Astrologi coniecturam fecerunt: quam similis Erasmi hominis sua ætate disertissimi natiuitas comprobavit, quæ incidit in annum M. cccc. lxxvi. diem Oct. xvii. vt. horam & xxxi. minuta post meridiem. Idem in Bæbo sub simili constellatione nato fuit observatum. In Saronarola ambitiosa superbia, quæ is Prophetam se-

postea ferre non erubuit, ab iisdem Astrologis de genitura eius themate notata & prædicta fuit, natus n. fuit Anno. M. cccc. lxx. die Sept. xx. hora v. & xlii. minutis à meridie, Venere & Saturno coniunctis & Luna in hemisphærij Meridiano constituta: eamque ob causam tanto ille Astrologi profectus est odio, ut Pico Mirandulæ Comiti contra eam calamum stringendi auctor fuisse credatur. Insignis doctrina & eruditio Hermolai Barbari, Anno M. cccc. lxxi. die xxi. Maij, v. hora & x minutis nati, in eiusdem generali themate promissa fuit. Habuit enim Mercurium soli in cauda draconis coniunctum, in tertia domo, & in domicilio suo Lunæ opposito: quæ positura, secundum Prolomæi doctrinam, iaram & exquisitam eruditionem designat. Silentio hic disertum & eruditissimum virum Panigarollam, Athesensem Episcopum, præterite nec debeo nec volo: is lucem hanc ætimum aspexit Anno M. d. xxviii. die xxvi. Ianuarij, hora xiv. & xxxv. minutis post meridiem; Lunam habens in horoscopo, & Mercurium in tertia domo Aquarij. Et quia in eius natiuitate Mercurius Lunam respiciebat, & Mars in sextili erat aspectu, facile inde colligi potuit Oratorem fore eloquentissimum, summo iudicio & memoria præditum. Sed ne verba mea & sententiam quis calumnietur, aliterque quam par est, accipiat, iterum dico, Deum primam & supremam rerum omnium causam esse. Solus ipse causarum tam necessariorum quam contingentium videri ordinem & dependentiam. Et licet tam diuersi casus ac tam varij reum humanarum euentus solius Omnipotentis cognitioni ac voluntati referantur, aut certe ab ipso cælestibus illis faculis inscripti, & ad cognoscendum quodammodo propositi sint (neque enim hanc quæstionem tot disputationibus vexaram, neque vniquam decisam, ulterius persequi mihi est animus, vnicuique illud operam danti, ut intra Catholicæ Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ septem continetam) nihil tamen in conuersione est Deum per secundas & subalternas causas agere, sic inter se apertas & colligatas, ut voluntatem eius omnia respiciant, eique obediunt, ac sæpe nobis tam bona quam mala, quæ in vita nobis euentura sunt in ipso limine prædicant. Sed, ut dixi, curiosus in ista inquire mihi non est animus, ad præcipuum scriptio- nis meæ scopum & materiam properanti. Noui ego virium mearum imbecillitatem: ac simul in quod theatrum prodierim sentio. Illud tantum cum Poeta disciplinarum osoribus occino:

Quisquis

*Quisquis posse negat fieri qua sepe videntur,
Hic fieri, hunc vestri adytis excludis Muses,
Noscere nec dignum coeli secretis putare.*

V. Lutherus exactis primis adolescentiæ annis, & positus in Magdeburgensi & Iſenaceſi collegijs humaniorum litterarum fundamentis, Erfordiæ Anno 1507. Philosophiam aggressus, An. 1503. (a) ad Iurisprudentiæ studium sese applicuit, quod ad explicandos olim difficiles legum nodos aptus sibi videretur, & ex forensi facundia (erat enim naturâ dicendi quadam facilitate præditus) laudem speraret. Sed propositum hoc, adeoque Mundum ipsum non multo post reliquit. Vix enim à limine sa utatis Iuris principijs, cum studiorum socio in campum animi caussa progressus, (b) repentina superueniente tempestate, socium ante pedes suos fulmine extinctum vidit, fumo ipse afflatus, ceteroqui sanus & illæsus. B. An. 1507. ut incolumis cælestis gratiâ Numinis euaderet, in tantis angustijs voto nuncupato, post quod iteratâ in tempestate & iterum præſenti periculo vehementer conſternatus, quasi laurerum aliquod quærens, ubi tutus læceret, terrore magis quam animi deuotione inductus (c) Eremitarum Augustinianorum localitati nomen dedit, cœnobium Erfurdense, Anno M. D. IV. quum iam XXI. ætatis annum attingisset, ingressus. Historiam hanc ipse recenset in libello quodam quem De Votis Monasticis scripsit, & patri suo, quamuis illiterato, nuncupauit. Tam subitam hominis mutationem amici & familiares ipsius magnopere sunt admirati, ut qui hæctenus in iuuenili hoc pectore numquam vllam pietatis aut religionis scintillam, sed potius aperta omnium vitiorum ad quæ ætas illa propendere solet, semina & indicia perspexerant. (d) Sed naturam ille ita abcondere non potuit, quin statim initio animi morbum proderet, applicatus officijs humilioribus & mendicationi religiosæ. vniuersitatem veluti Magister Artium interpellauit, & sese ijs exemit. (e) Vix etiam exacto probationis suæ anno, doctrinæ opinione iſtutus, primus haberi, ceterisque omnibus imperare volebat; sed breui sacerdotio post alios ordines initiatus Anno 1507. in quadragesima. 2. Maii Dom. 4. post Pascha primitias magno terrore obtulit, (f) demum tamquam fera & indomita bestia, translatus inde. & Vitebergam Anno M. D. VIII. missus fuit, ut ibi forte cicuraretur. Eo tempore perniciosum admodum dissidium inter Augustiniani Ordinis Religiosos exarserat, adeo ut septem

Monasteria seu Conuentus contra Ordinis Vicarium per Germaniâ Generali conspirarint (g) quorum defensione suscepta Lutherus rebellionis Advocatus, ad eorum causam agendam, Romam ablegatus fuit Anno 1510. Nouerat enim ingenium eius astutum, versipelle, & intricatum & ad res eiusmodi, ac præcipue ad alendas dissensiones à Natura quasi factum. Alia quæ de prima ipsius iuuentute & religiosa vitæ ingressu ab alijs narratur, (h) omiſſo vt & illud, quod dum illud Evangelium legeretur, Erat Iesus eiciens demoniam. & illud erat multum; ceu attonitus concidisse, & terribili voce exclamasse dicitur: *Hic non sum ego, non sum ego: ex quo tamen facile colligi potuit, qualis ille futurus fuerit, tantoque facilius multis persuasum fuit, à maligno ipsum spiritu fuisse inſeſsum.* Sed nihil ego nisi sub bona cautione scribere volo: quin etiam multa vitro tacitus præteribo, ea præteritum quæ ab instituto meo quodammodo videbuntur aliena. Sed age doctores & viri; quæque aliam bonam quam mala in Luthero fuerint, propius inspiciamus.

VI. Multis tam corporis quam animi doctibus præditum fuisse Lutherum, negari non potest. Nam præ multis Germanis, gente alioquin crasso cælo nata, (i) & quod inde pronum est consequi quandoque hebetiore, ingenio prompto fuit & viuo, felix memoria, singulari & facili vernaculæ linguæ eloquentia nemini suæ ætatis concedens. E suggestu declamans, velut cæstro percitus, accommodata verbis actione, auditorum animos mirifice percellerat, & velut torrens, quocumque vellet abripiebat. (k) Quæ dicendi gratia & vis paucis

^a Cochleus in Actis Lutheri fol. 3. Surius Comment. hist. Anno 17. Mathesius in vita Lutheri Conc. 1. 4. 6. Luth. præf. in lib. de notis. b Mathesius in Vita Luth. fol. 6. Selnecc. in vita Lutheri fol. 2. n. 2. Coch. fol. 2. Melanchro. in vita Lutheri fol. 6. c Paulus Seidelius in hist. Luth. l. 1. d 3. Chytraus in Chron. Saxon. fol. 223. ait Anno 1504. factum id, quod alij mense Iulio Anno. 1505. gestum aiunt d Cythr lib. 7. Chron. Sax. fol. 124. e Mathesius Conc. 1. in vita Lutheri. f Buchholzerus sub Anno 1507. Selnecc. ibid. fol. 2. Matthi fol. 5. a 1. Conc. 4. Lutherus ipse Colloq. Lat. Tom. 2. pag. 13. 14. 6. 5. fugitutum se fuisse ab altari nisi se Prior retinisset. g Cochleus in Actis Luth. fol. 3. Matthi. fol. 6. conc. 1. de Luthero. Selnecc. fol. 3. Surius. h Cochleus, Lindenius, Surius, Font. i Tacitus de morib. Germ. k Cythr. li. 7. Chron. Sax. fol. 223. 1. 4.